Rok 1914.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXLII. — Wydana i rozesłana dnia 23. września 1914.

249.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 16. września 1914,

którem przekazuje się sądowi powiatowemu dla miasta Berna załatwianie poruczonych sądom egzekucyjnym spraw sądowych, dotyczących okręgu sądu powiatowego dla okolicy Berna.

Na zasadzie XLI. artykułu ustawy zaprowadzającej ordynacyę egzekucyjną (ustawa z dnia 27. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 78) i § 23. ordynacyi egzekucyjnej w brzmieniu noweli o uproszczeniu czynności w sądach (rozporządzenie cesarskie z dnia 1. czerwca 1914, Dz. u. p. Nr. 118, artykuł VIII., punkt 7.) zarządza się:

§ 1.

Począwszy od dnia 1. stycznia 1915 przekazuje się, nie naruszając postanowienia § 19. ordynacyi egzekucyjnej sądowi powiatowemu dla miasta Berna załatwianie wszystkich tych sądowych spraw okręgu sądu powiatowego dla okolicy Berna, które ordynacya egzekucyjna przekazuje sądom egzekucyjnym.

Sąd powiatowy dla miasta Berna ma prowadzić rejestr grabieży (§ 254. ordynacyi egzekucyjnej) wspólnie dla obydwóch okręgów sądowych.

§ 2.

Sąd powiatowy dla miasta Berna ma także jako sąd egzekucyjny zająć się przymusowemi opróżnieniami i oddawaniami przedmiotów nieruchomych lub po myśli ustawy za nieruchome uznanych, które przedsięwziąć należy w okręgu sądu powiatowego dla okolicy Berna na zasadzie wypowiedzeń sądowych lub pozasądowych, sądowych nakazów opróżnienia lub objęcia albo na zasadzie orzeczeń sądowych w postępowaniu w sprawie najmu lub dzierżawy.

§ 3.

Podania, skierowane do sądu powiatowego dla okolicy Berna, do których załatwienia tenże nie jest uprawniony w myśl poprzedzających postanowień, należy przesyłać do załatwienia bezpośrednio sądowi powiatowemu dla miasta Berna.

§ 4.

Sąd powiatowy dla okolicy Berna ma przekazać sądowi powiatowemu dla miasta Berna jako sądowi egzekucyjnemu:

1. w dniu 1. stycznia 1915 akta dotyczące spraw w toku będących, które poruczono ordynacyą egzekucyjną sądom egzekucyjnym, nadto rejestry jeszcze niezamknięte wraz z spisami nazwisk, rejestr grabieży i książkę egzekucyi;

2. od wypadku do wypadku akta, dotyczące załatwionych spraw wymienionego rodzaju, skoro należy w takich sprawach przedsięwziąć jakąś czynność urzędową i zarządzono dostarczenie aktów.

§ 5.

Nie należy przekazywać mas depozytowych, które dotyczą spraw, oznaczonych w § 4. Sąd powiatowy dla okolicy Berna ma jedynie zawiadomić cywilno-sądowy urząd depozytowy w Bernie, iż do zarządzenia, dotyczącego tych mas depozytowych, uprawniony jest sąd powiatowy dla miasta Berna. To należy zanotować przy poszczególnych masach.

§ 6.

Do rejestru sądu powiatowego dla miasta Berna należy wpisać przekazane sprawy prawne. Nowe oznaczenie aktów należy umieścić obok oznaczenia aktów sądu powiatowego dla okolicy Berna, które poda się w klamrach. Liczbę czynności utworzy się na podstawie nowego oznaczenia aktów, n. p.

$$\frac{\text{(E II 15/14) E III 2/15}}{1}.$$

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1915.

Hochenburger włr.

250.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 19. września 1914

o przywróceniu do stanu pierwotnego w postępowaniu karnem z powodu wybuchu wojny.

Na zasadzie § 1. rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. sierpnia 1914, Dz. u. p. Nr. 227, o wpływie wydarzeń wojennych na czasokresy, terminy i postępowanie, zarządza się co do postępowania w sprawach karnych, co następuje.

§ 1.

1. W razie zaniedbania terminu

do zgłoszenia lub wywiedzenia środka prawnego przeciw wyrokowi, do ponownego przedłożenia takiego wywodu środka prawnego, który zwrócono z powodu formalnego braku lub do wniesienia zażalenia przeciw odrzuceniu środka prawnego,

do wniesienia sprzeciwu przeciw zarządzeniu karnemu,

do wniesienia zażalenia przeciw uchwałom, któremi orzeczono samoistnie o przepadku pewnego przedmiotu,

do wniesienia zażalenia lub sprzeciwu przeciw uchwałom, któremi nałożono na świadka lub znawcę karę z powodu nieposłuszeństwa,

do wniesienia zażalenia przeciw uchwałom, któremi orzeczono o kosztach postępowania karnego lub ich wysokości,

do wniesienia zażalenia przeciw uchwałom, któremi dozwolono lub odmówiono wznowienia postępowania karnego,

można udzielić zezwolenie na przywrócenie do stanu pierwotnego, jeżeli uprawniony bez swej winy lub winy swego zastępcy nie mógł dotrzymać terminu z powodu pełnienia przez niego lub przez jego zastępcę służby wojskowej lub w ogóle z powodu nie dającego się uniknąć zdarzenia, wywołanego wojną.

Oskarżyciel publiczny nie może żądać przywrócenia do stanu pierwotnego.

2. Pod takimi samymi warunkami można także zezwolić oskarżycielowi prywatnemu i oskarżycielowi subsydyarnemu na przywrócenie do stanu pierwotnego w razie zaniedbania terminu, zarządzonego procedurą karną, lub w razie niejawienia się na rozprawie głównej, jeżeli wskutek takiego zaniedbania zgasło podniesione już prawo skargi w przedmiocie przekroczenia lub zbrodni.

3. W końcu można, w razie jeżeli zachodzi warunek, wymieniony pod 1., zezwolić na przywrócenie do stanu pierwotnego w razie zaniedbania terminów do żądania wynagrodzenia przypadającego świadkom, znawcom i tłómaczom, do żądania odszkodowania z powodu nieusprawiedliwionego zajęcia (§ 491. procedury karnej) i nieusprawiedliwionego zasądzenia (§ 3 ustawy z dnia 16. marca 1892, Dz. u. p. Nr. 64).

§ 2.

Prośbę o przywrócenie do stanu pierwotnego należy wnieść w tym sądzie, w którym należało zgłosić środek prawny lub w ogóle przedsięwziąć zaniedbaną czynność procesową. Z prośbą należy połączyć zaniedbaną czynność procesową, o ile można jej dokonać pisemnie. Zarazem należy podać okoliczności, na których się prośba opiera i przytoczyć daty w celu ich uprawdopodobnienia. Sąd ma prośbę, jeżeli ją wniosła strona, udzielić w ciągu ośmiu dni do oświadczenia się przeciwnikowi, w innych wypadkach prokuratorowi państwa i przedsięwziąć potrzebne dochodzenia.

Prośbę rozstrzyga sąd, który jest właściwy dla rozstrzygnięcia zaniedbanej czynności procesowej lub dla przedsięwzięcia rozprawy, którą zaniedbano. Jeżeli ten sąd jest inny aniżeli sąd, w którym prośbę wniesiono, w takim razie ma ten ostatni sąd przesłać akta wraz z dochodzeniami temu pierwszemu sądowi. O przywróceniu do stanu pierwotnego w sprawie terminu do podniesienia roszczenia z powodu nieusprawiedliwionego zasądzenia rozstrzyga Ministerstwo sprawiedliwości, któremu należy przedłożyć prośbę wraz z dochodzeniami.

Prośbę o przywrócenie do stanu pierwotnego należy wnieść w ciągu jednego miesiąca licząc od dnia, w którym stało się możliwem przedsięwzięcie zaniedbanej czynności procesowej. Jeżeli to się stało możliwem jeszcze przed dniem, w którym ogłoszono niniejsze rozporządzenie, w takim razie biegnie czasokres począwszy od dnia tego ogłoszenia.

§ 3.

W razie zezwolenia na przywrócenie do stanu pierwotnego tracą moc obowiązującą wszystkie następstwa prawne zaniedbania tudzież wszystkie czynności procesowe, których dokonano po zaniedbaniu, o ile one opierają się na zwłoce. Sąd ma orzec o tem w swej uchwale i oznaczyć czynności procesowe, które tracą moc obowiązującą.

Przeciw uchwałom sądów powiatowych i trybunałów pierwszej instancyi, które odmówiły przywrócenia do stanu pierwotnego, dopuszczalne jest zażalenie w ciągu trzech dni, chyba że trybunał pierwszej instancyi rozstrzygnął jako sąd apelacyjny.

§ 4.

Wniesienie prośby o przywrócenie do stanu pierwotnego nie wstrzymuje postępowania i wykonania. Sąd może jednak zarządzić zastanowienie. Jeżeli postępowanie toczy się w wyższej instancyi, w takim razie należy ją bezzwłocznie zawiadomić o zastanowieniu.

§ 5.

Za służbę wojskową po myśli niniejszego rozporządzenia uważa się:

1. służbę w wspólnej armii, obronie krajowej i pospolitem ruszeniu;

2. pełnienie służby na zasadzie § 7. ustawy o służbie wojskowej lub przepisów ustawowych o powinnościach wojennych;

3. pełnienie służby przez żandarmów polowych i osób cywilnych, towarzyszących armii w polu w charakterze urzędowym lub należących do pocztu, towarzyszącego armii w polu;

4. wykonywanie ochotniczej służby zdrowia przy armii w polu.

Z służbą wojskową należy na równi traktować służbę podobną co do swej istoty do czynności właśnie wymienionych a spełnianą przy armii wojującej jednego z państw sprzymierzonych.

§ 6.

Z prośbami o przywrócenie do stanu pierwotnego z innych powodów, aniżeli wymienionych w § 1. niniejszego rozporządzenia, należy postąpić według § 364. procedury karnej.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Hochenburger wlr.